ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майдан, лісів, залізниць, фарм і від організацій. Пишіть з усіх уходів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

БЕЗРОБІТТЯ В БРЕНДОНІ.

Як незалежна партія праці "рятує" безробітних.

Брендон, Ман.

Товариство Безробітних в Брендоні вже в першім тижні свойого існування переконалося, що воно не може надіятися на якусь підтримку від місцевого льокалю Незалежної Партії Праці. Вони готові дати йому деяку фінансову підтримку під тим услівим, що їм дозволиться диктувати програму цього товариства, яка має сягати так далеко, щоб ніякий комуніст не був членом екзекутиви Товариства Безробітних. Їхні алдермени показали досить ясно, що вони не думають боротися в міській раді за домаганнями безробітних. Вони доказали, що в них на першому місці стоять інтереси "податковців", а на останнім інтереси безробітних. Це помимо того, що ці безробітні належать до тих, яких голоси вибрали їх до міської ради, а деякі з безробітних є членами Н.П.П. або її близькими симпатиками. Їхнє загальне відношення є відкинути акцію безробітних, які організуються і виробляють програму своїх домагань.

Товариство Безробітних, яке зараз начисляє 175 робітників, вислало на мітінг льокалю Н.П.П. депутацію, яка складалася з секретаря, т. Форкіна і ще одного члена і яка просила фінансової і моральної підтримки. Мітінг, який був досить малий, складався по більшій части з залізнодорожників, які мають постійну працю, як також з двох алдерменів Спафорда і Дейвіса.

Згадана депутація каже, що замісць підтримки, якої вони сподівалися, вони стрінулися з ворожим відношенням. Два алдермени заявили, що вони не бачуть потреби існування організації безробітних і що комуністи мусять цю організацію фінансувати. Рівночасно вони заявили, що безробітні є досить добре заосмотрені і що вони, себто алдермени, не мають на думці боротися длятого, щоб безробітних тримати в розкошах. Їм пояснено, що все, чого безробітні домагаються, це повна заробітна платня для безробітних. Таке поведення зглядом безробітних зі сторони трейд-юніоністів робітничої аристократії, які самі нарікають на тяжкі часи, є цілком незрозуміле. Все ж таки це є звіт делегації, яка опустила мітінг, щоб дати нагоду місцевому льокалеві Н.П.П. дальше передискутувати це питання.

На слідуючий день секретар дістав від них лист слідуючого змісту:

"Дорогий Товаришу!

"По вислуханню депутації від Товариства Безробітних, мітінг брендонського льокалю Н.П.П. Манітоби ухвалив слідуючу резолюцію.

"Що ми заплатимо рент салі на один місяць для вживання Брендонського Товариства Безробітних під тим услівям, що комуністів виключиться з екзекутиви, щоб згадана організація була цілковито неполітичного характеру і що рент не перевищить суми десять долярів.

Ваша щира,

(Підпис) Едит М. Ков, секр."

Говориться, що т. Вортінгтон, голова Товариства Безробітних був одиноким з присутних членів, що голосував проти вище наведеної резолюції.

На 11. березня вечером, коли справа безробітних була предложена міській раді т.т. Вортінгтоном і М. Дж. Форкіном, секретарем і головою Брендонського Товариства Безробітних, саля, в якій засідає міська рада, була заповнена, по береги безробітними і іншими, які цею справою цікавляться.

В кількох словах ці товариші предложили резолюцію організації, яка клала велику вагу на державну асекурацію від безробіття і в тім самім часі домагалася від міста "праці або повного утримання для безробітних з трейд-юнійною платнею".

Мейор Катер висловив думку, що це є майже неможливо для міської ради докладно справитися з цею резолюцією на тім мітінгу і переповів плян допомоги і допомогової роботи, які місто до цього часу давало, як також піддав суґестію, що може радні схотять дискутувати над резолюцією.

Алдерман Дейвіс з Н.П.П. зачав дискусію. Він хотів довідатися, скільки безробітних зареґіструвалося як таких, що шукають заняття. Це помимо того, що немає найменшого вигляду на якусь роботу. Він хотів також знати, скільки одержують допомогу. Далі він заявив, що немає надії на одержання грошей від міста, бо воно не має їх, щоб могло видати. Місто мусить дістати гроші від податковців. Він забрав около десять мінут на те, щоб нічого не сказати.

Алдерман Спафорд з Н.П.П. був слідуючим. Він висміяв опінію, що справи представляються так зле, як це їх представляє делегація. Безробіття не є виною міста, однак звернеться увагу на всі випадки, в яких зголошуються за допомогою. Він був тої думки, що делегація повинна навести деякі випадки, що вказали б на злидні.

Так скоро, як делегація зачала наводити кілька таких випадків, алдерман Дейвіс прийшов на поміч свойому товаришеві по партії заявляючи, що коли вони зачнуть застановлятися над всіми такими випадками, то будуть примушені сидіти до півночі. Делегація обіцяла виготовити лісту найгірших випадків і мейор обіцяв застановитися над ними особисто.

Ввиду цеї ситуації буржуазні алдермени сиділи собі позаді. Кілька з них виявили свої симпатії говорячи, що коли б обставини були досить задоволяючі для так званих робітників, то вони не протестували б. Помимо факту, що делегація домагалася дефінітивної відповіди, такої не можна було одержати. Отже наразі делегація мусіла відійти здаючи собі справу з того, що вона спромоглася на таку боротьбу, на яку можна було спромогтися і що члени Товариства Безробітних явилися в повній силі, щоб її поперти.

Славна резолюція Н.П.П. оперта на **"Десять-долярові пляні купна"**, зістала відкинена на мітінгу Товариства Безробітних, який відбувся 13. березня вечером.

Алдермени з Н.П.П. були також присутні правдоподібно в тій цілі, щоб старатися оправдати себе зі свойого поведення супроти безробітних так на мітінгу свойого льокалю, як і на засіданні міської ради. Вони пробували заперечити заявам зробленим т. Форкіном в своїм звіті на мітінгу, але не могли з цього викрутитися, бо на їхнім мітінгу був присутний голова Товариства Безробітних і потвердив звіт т. Форкіна. Заразъ, коли вони переконалися, що рух безробітних є масовим рухом, вони зачали застановлятися, що зробили помилку. Зараз вони заявляють, що вони є за організацією безробітних, бо вона улекшує їм справлятися з ситуацією допомоги, але що безробітні мусять бути дуже обережні і повинуватися законам країни. Н.П.П. видасть десять долярів і мала право сказати, в який спосіб вони повинні бути видані.

Тов. Ков, колишний член О.Б.Ю. і також член Н.П.П. був також присутний, щоб дати безробітним трохи науки. Між іншим він сказав всім без винятку, що безробітні заплатять дорого за звязок з комуністами і що Н.П.П. може помогти їм більше в справі харчів, як це можуть зробити для них комуністи. Далі він обіцяв купити два "міли" для кожного члена, якого придбає організація безробітних.

Воно виглядало, що він не міг собі дати з цим ради, бо на слідуючий день мейор повідомив комітет безробітних, що він постановив піднести скалю допомоги безробітним о три долари місячно, бо на його думку попередня сума допомоги була невистарчаюча. Це не є досить, однак воно показує, що організація потрапила осягнути дещо в справі позискання уступків для робітників. Деяку допомогу дано також тим, які находяться в найгіршім положенні і лісту яких виготовив комітет. Обіцяно також дати тикети на їду для деяких нежонатих.

Мейор Картер особисто завідує справою допомоги і є готовий мати звязки з комітетом.

Робкор.

МАЙНЕРІ ПЯТНУЮТЬ ЧОРНОСОТЕННУ РОБОТУ ПЕТЛЮРІВСЬКОЇ ЗҐРАЇ.

Вейн, Алта.

Викриття контрреволюційної організації Спілки Визволення України державними політичними органами Радянського Союзу викликало велику тривогу серед української контрреволюційної зґраї на іміґрації усього світу й по цьому боці океану. Ота протирадянська організація СВУ, прикриваючись церквою й молитвою, розгорнула широко свою контрреволюційну роботу, щоб за допомогою мілітарної сили імперіялістських країн повалити радянську владу, а на її місце встановити панську, яка була колись.

Одначе органи Державного Політичного Управління завчасу викрили змовників і поставили їх перед суд усього пролетаріяту СРСР. І ось зараз в столичному місті Радянської України, в Харкові, сидять вожаки української контрреволюції на лавах підсудних і сповідаються зі своєї ганебної чорносотенної роботи, змагаючи до повалення радянської влади на Радянській Україні і в цілому СРСР.

Вслід з заарештуванням контрреволюційної змовницької банди на Радянській Україні заговорили й собі канадійські петлюрівці, що теж були звязані у своїй діяльности з тією шпигунською організацією маршала Пілсудського. Канадійські петлюрівці, яких багато виховали й зараз виховують петлюрівські бурси в Канаді, собі протестують ніби то проти "червоного" терору на Радянській Україні", а наділи вони хочуть оборонити отих шпигунів Пілсудського перед справедливим вкараннням пролетарського суду Радянського Союзу.

Оту контрреволюційну діяльність тієї шпигунської організації, що звалась Спілка Визволення України, в нас широко обговорено поміж тутешніми майнерами на 23 березня. Тов. Никифорак, який приїхав до нас з мандоліновою орхестрою того вечера, докладно розяснив нам діяльність тієї організації на Радянській Україні. На тому самому мітінґу ухвалено протестаційну резолюцію такого зміту:

Ми, українські майнері західної Канади, зібрані дня 23 березня на мітінґу в числі понад 300 чоловіків у Вейн, Алта., рішуче пятнуємо всі контрреволюційні виступи і діяння петлюрівської зґраї проти Радянського Союзу, а зокрема проти Радянської України. Ми щиро вітаємо органи Радянської України, які викрили оту організацію й стоять на захисті здобутків Жовтневої революції. Ми, українські майнері, рішуче домагаємося від радянських органів покарати вожаків тієї організації СВУ так, як на це вони заслуговують. Ми висказуємо наше обурення й пятнуємо ще раз усі вчинки контрреволюційних угрупувань усяких петлюрівців, ундівців, шаповалівців й інших за їхню продажню роботу в користь міжнародного капіталу, змагаючи з ним разом до повалення радянської влади в Радянському Союзі.

За президію мітінґу:

М. Фесик, голова. *А. Черчук, секретар.*

ХОЧ НЕМАЄ НАС БАГАТО, АЛЕ ПРАЦЮЄМО ВСІЄЮ СИЛОЮ.

Вилингдон, Алта.

В неділю, 2 березня, в 2 год. пополудні відбувся в Укр. Роб. Домі у Вилингдон перший концерт власними силами. Діріґентом був т. Юрків, в співі і орхестрі брали участь т.т. П. Бойчук, В. Рибка, П. Бойчук (син Никелая), А. Бойчук, Б. Карпінський і т-ка П. Бойчук. Концерт почали відспіванням "Сміло товариші вногу" в супроводі орхестри.

Програма концерту була досить багата: грали революційні пісні, побутові, комічні, були сольо-співи, дуети, т-ка П. Бойчук танцювала козачка, були й інші точки на програмі.

В половині концертової програми промовив т. Вікар. У своїй промові він пояснів, як нас обдурюють чорноризники (попи) своїми байками, відтак заговорив т. В. Попович про клясову боротьбу, яку зводить сьогодня робітнича клясa з капіталістами та про велике безробіття, яке існує зараз в цій капіталістичній державі, а також розповів дещо за всекраївий з'їзд ТУРФДім у Вінніпеґу, де він був делеґатом від нашого відділу. На закінчення промови взивав вступати в члени ТУРФДім, при чому наголосив, що тільки тоді ми будемо сильні, як будемо зорґанізовані, бо незорґанізованих робітників і фармерів може легко зломити і загноздати відвічний наш ворог, капітал. Після того була друга половина концерту.

В суботу, 8 березня, ми відограли представлення п. н. "Верховинці", драму в трьох діях. Аматори грали досить добре. На представлення прийшли наші члени і симпатики та діти. Тутешні самостійники на наші підприємства не йдуть, бо їх так заагітувала буржуазно-патріотична преса, що вони на стільки їй вірять й думають, що як до нас не прийдуть, то тим спинять нашу роботу. Но вони в цему помиляються.

Нас горстка почала працювати і то всего 12 членів і ми сьогодня маємо вже 23 членів і годні давати концерти. Правда, що тепер старші виступають під проводом діріґента тов. Юркова, який в недовгім часі виступить на сцену з дітьми, котрих сьогодня підготовляє, а патріоти, як ті голодні кають ходять і заглядають у нас попід Укр. Роб.-Фарм. Дім і приглядаються нашій праці, бо вони свій час віддають на гри в карти. Так працюють патріоти наші, так само й працювали самостійники при обороні У. країни за Петлюри. Сумним поглядом провожали нас деякі патріоти, як ми в неділю, 9 березня, їхали на Гейри Гил грати на концерт. Ми виїхали двома карами: одна т. Н. Бойчука, а друга т. О. Бойчука, не дивлячися на те, що дорога була не зовсім відповідна і нам прийшлося тручати карі в снігу поверх дві милі. Та ми це дбали за те, а з веселістю працювали, бо ми знали, що їдемо також до молодого товариства з концертом.

В Гейри Гил ми як приїхали, то застали повну салю гостей, що вже ждали на нас.

Концерт почався діточим "Інтернаціоналом", що відограла орхестра.

Участь в концерті брали слідуючі т.т.: Юрків діріґент, Н. Бойчук, В. Рибка, Н. Н. Бойчук, т-ки Н. Бойчук і Гуцуляк. Програма концерту була досить багата, співали, грали, танцювали.

В половині концертової програми заговорив т. Василь Попович. У своїй промові він взивав усіх вступати в члени ТУРФДім. Відтак промовляв т. Михайло Жучкан. Він поденив ціль і завдання нашої організації. Опісля виступив від місцевого відділу т. Іванюк. Він говорив про господарські справи їхнього відділу, а відтак продовжали другу половину концерту.

Тепер у нас кожного вечера йде праця в Укр. Роб.-Фарм. Домі. Тов. Юрків учить нас співу, а дітей грати на мандолінах. Усі товариші і товаришки з охотою сходяться, не зважаючи на погоду і дуже весело проводимо час в науці у свому власному будинку.

Робітник.

МІТІНҐ ПРОТЕСТУ У ВІННІПЕҐУ

(Продовження з 1-ої сторони.)

й все трудове населення радянської країни в їх успішному індустріяльному, сільсько-господарському й культурному соціялістичному будівництві і в їх успішній боротьбі з залишками капіталістичної кляси та саботажниками радянського будівництва.

Ми пятнуємо фашістський терор польсько-шляхетського уряду над трудовим населенням Західньої України та ганебну роботу його спільників українських унд-фашістів.

Ми вітаємо борців за волю трудящих Західньої України, що томляться в тюрмах польської шляхти, румунської і чеської буржуазії та віримо, що трудящі Західньої України стануть разом з трудящими Польщі, Румунії та Чехословаччини до остаточної боротьби за визволення, повалять владу чужих і своїх визискувачів і злучать землі Західньої України з землями вільних народів Радянського Союзу.

ВАЖКО ЖИВУТЬ БЕЗРОБІТНІ В ЕДМОНТОНІ.

Едмонтон, Алта.

Тут в Едмонтоні починаються деякі маленькі роботи. Держава розбудовує почту. Під той будинок треба було копати пивницю. Контрактори перебирають всілякі роботи і той салер теж перебрали копати. Контрактори запровадили машину й ця машина копала пивницю, а сотні робітників стояли і приглядалися, як то машина працює, а робітники не мають кавалка хліба. Нарешті запротестувало місто до домініяльного правительства, щоби домініяльне правительство заборонило контракторови копати машиною пивницю у той час, як так багато є безробітних в місті, які можуть викопати пивницю руками і заробити на життя. Прийшла телеґрама, щоби контрактор забрав машину з пивниці. Контрактор забрав машину тоді, як пивниця була вже викопана.

Почали копати другу пивницю руками, без машини. Дали робітникам заробити. Скоро робітники почули про ту роботу, кожного дня сотки робітників приходили на те місце, де мала початися ота робота.

В пятницю, 21 березня, почали копати пивницю. У той день прийшло велике число робітників, думаючи, що дістануть роботу. Пішов і я за роботою приходжу на місце, а там чекає яких 300 робітників. Я відразу подумав, що я тут роботи не дістану. Подивився я, як робітники копають землю і як вони заладовують нею важкі вози. Пішов я додому, міркуючи, що пополудни як трохи розробляться, може треба буде більше робітників.

Приходжу я вдруге на те місце, де продають робітники свою робочу силу. Приходжу перед першою годиною, дивлюся, а там робітників стоїть більше, як було рано. Чекало робітників на продаж своєї робочої сили поверх 400. Вони заступили хідник, їх всуди було повно. Починають роботу, заїздять фіри, щоби робітники накидали землю.

Конотрактор бігає, розганяє робітників, кричить ґіравт, робітники переходять з одного місця в друге. Приходить другий контрактор, бо їх є два до спілки. Цей приносить лопати. Взяв яких пять лопатів і поніс до возів, щоби дати робітникам, приймаючи ще кількох до роботи. Як робітники побачили, що контрактор несе лопати, пустилися за ним, так як голодні звірі за здобичею. Вибрали контрактори з межи них тих, що здорові й прийняли їх до роботи.

Пішов той самий контрактор до стайні і знов виніс яких пять лопатів. Робітники вдруге побачили, що він несе лопати і пустилася їх сотня бігцем за контрактором. Я думав, що звалять контрактора і розтолочуть, таке напруження було в робітників. Контрактор в третє пішов і виніс лопати. Робітники знов почали бігти за ним. Він відніс лопати і дав другому контракторові. Ці треті лопати були найбільші, ними майнері ладують вугілля на візки. Робітник мусить копати землю тою лопатою, яку є що самої підоймати.

Трицять робітників робить, а 100 стоїть над карком тим, що роблять, і ті мусять копати землю великими лопатами. Бо ходить поміж них та лиш поревкує як на звірів. Дивиться, котрий робітник не здужає робити так, як боси хочуть, зараз відбирає від того робітника лопату і дає свіжому, бо той ще не змучений.

Іду я вдруге тою вулицею, де копають пивницю. Дивлюся, а там стоїть два поліцмени і проганяють робітників з хідника. Вони проженуть з одного місця, а робітники переходять в друге місце і не хочуть вступитися. Робітники надії не тратять, думають, що дістануть роботу і заробляють на кавалок хліба і переживуть який день.

Такі то гаразди переживають робітники в Едмонтоні. Я гадаю, що не лінше переживають робітники по всіх великих містах в Канаді. Такі гаразди переживають робітники в багатій країні, в Канаді, де одні наживаються великих мільйонів, а другі примирають з голоду.

Буржуазна преса пише, що робітники сиирні, але то комуністи підбурюють робітників, щоби робітники демонстрували і домагалися роботи, або утримання. Не комуністи заставляють допоминатися роботи або утримання, а заставляє робітників їхній жолудок.

Робітник.

ФАРМЕРІ В ОБОРОНІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

Веґревил, Алта.

В неділю, 2 лютого, вечером устроєно концерт-мітінґ, щоб пояснити робітникам й фармерам про контрреволюційну організацію на чолі з Єфремовим, яку викрито на Радянській Україні, а також про напад унд-фашістських студентів на Радянський консулят у Львові. На згаданім концерт-мітінґу саля була заповнена робітниками й фармерами. Присутним пояснено про СВУ і які цілі були в неї. По вислуханню промовця ухвалено резолюцію такого змісту:

"Ми робітники й фармері Веґревил і околиці, зібрані в неділю, 2 лютого, на масовім концерт-мітінґу в салі У. Р.-Ф. Дому у Веґревил, Алта., по вислуханні промовця про арештування контрреволюційної організації під назвою СВУ та про напад унд-фашістських студентів на Радянський консулят у Львові, висловлюємо своє обурення з погромницького вчинку у Львові, та прилучуємо свій голос протесту до голосу трудящих Радянської України проти змовників, що провадили контрреволюційну роботу спільно з найбільшими ворогами трудящих.

Ми прирікаємо боронити здобутки Жовтневої революції перед всіма ворогами, які думають повалити владу робітників і селян".

Другим промовцем виступив тов. Г. Соколов. Він порушив справу двох пропавших організаторів лісових робітників в Онтеріо. В своїй промові він сказав, як трактують боси передових робітників, що борються за кусок хліба. І так оце в Канаді, отій "демократичній" країні, де можна організуватися робітникам в юнії, в тій самій країні тратять людей без сліду. Товариш закликав до робітників й фармерів, щоб протестували проти таких панських злочинів на безборонних робітниках.

На знак протесту всі присутні встали з місць.

А. Лежанський.

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!